

sættelser, fordi man stiller sig mærkbarlig forskjelligt fra flere Embeders Side, der maa siges at staa i selvsaame Forhold og altsaa omtrent maatte kunne antages at have samme Portoudgifter. Vi have set meget store Embeder indgive Regning med en hel Del lavere Portoudgifter, end mindre Embeder have havt. I det Hele taget har man alligevel ikke anset det for saarlignende at foreslaa Nedsættelser; men der har dog været Tilfælde, hvor vi have troet det nødvendigt at foreslaa saadanne. Dette vilde imidlertid jo være forhindret, naar vi vedtage den Bestemmelse, der foreligger i dette Lovforslag. Love om disse Forhold ere jo gaaede ud fra, at der skulde anvendes en Kritik, og skal der anvendes en Kritik, saa ser jeg ikke, at den kan anvendes paa en mere hensigtsmæssig Maade end hidtil. Ingen vil kunne negte, at, naar disse Udgifter overhovedet skulle underkastes Kritik, saa er den udført med den allerførste Forsigtighed og Skaaksomhed, og jeg holder mig overbevist om, at dette ogsaa fremdeles vil blive Tilfældet. Jeg mener altsaa, at en Forhøjelse, hvad Personalets Løn angaar, gjennemgaaende er nødvendig, og med Hensyn til de andre Udgifter kan jeg ogsaa finde, at Forholdene kunne gjøre nogen Forhøjelse nødvendig, men med Hensyn til Lønnen vil jeg gjerne, at man ikke skal binde sig til visse Procent af, hvad der nu er bevilget de Bedkommende, men at man ogsaa skal tage de stedbilige Forhold noget i Betragtning. Endelig ønsker jeg, at Forslaget om at udbetale Portoudgifter efter Regning maa gaa ud af Loven. Dette er hovedsagelig, hvad jeg for Diebliffet har at sige.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal først med Hensyn til de almindelige Udsættelser, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) fremkom, tillade mig at bemærke, at jeg heller ikke er gaaet ud fra den Betragtning, at man skulde være nødt til at holde sig til de lokale Indberetninger. Hvis man vil efterse, hvad jeg yttrede i Landsthinget, da Sagen forelaa der, vil man finde, at jeg netop modsagde denne Betragtningssaaende (Casse: Fuldbkommen rigtig). Derfor er heller ikke mit Lovforslag baseret derpaa. Jeg er gaaet ud fra, — og det fornsier mig at høre, at man i det Hele er tilbøjelig til at anerkjende dette, ligesom jeg haaber, at vi ogsaa skulle komme igjennem Enkeltighederne — at Løderne maa medføre en Forhøjelse i en Del af disse Udgifter og særlig i Pønningudgifterne. Jeg tror, at det vil blive almindelig erkjendt, at Skriverlønnen er for lavt fastsat efter de Regler, man hidtil er gaaet ud fra, og med Hensyn til Fuldmægtigene bør man vistnok tage i Betragtning, at Forholdene dels have forandret sig dels ere i Begreb med at forandre sig. De Løder, da det ansaas for en given fast Regel, at den første Fuldmægtig hos en

Netsbetjent havde en meget stor Indtægt ved private Kommissionsforetninger, ere vistnok noget i Begreb med at forandre sig. Jeg tror, at man herved navnlig ikke maa overse den Virkning, det har, at der nu opstaar en overordentlig stor Mængde Sagførere rundt om i Landet. Dette medfører, at der efterhaanden dels er sket og dels vil ske en ikke ubetydelig Forandring i Fuldmægtigenes Stilling. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at det altid er Noget, der er undergivet mange tilfældige Omstændigheder, hvor stor denne Indtægt bliver. Jeg skal blot nævne en Ting, som i denne Henseende har en ikke ringe praktisk Betydning, og det er, at det meget ofte hænder, at en første Fuldmægtig netop efter at have været i denne Stilling en Del Aar og have samlet sig en betydelig Praxis tager Sagførerbevilling, hvad han efter Lovgivningen nu i Reglen vil være berettiget til; men naar dette sker, gaa Forretningerne fra Kontoret, i det Mindste for længere Tid, og saa kan den Betragtning ikke gjøres gjældende, hvorefter man tror at kunne gaa ud fra, at den første Fuldmægtig har en saa betydelig Indtægt. Det har ogsaa fornsiet mig at høre, at man gaar ud fra, at enkelte af de andre Udgifter maa forhøjes. Særlig skal jeg henlede Opmærksomheden paa Udgifterne til Lokaler. Det hører nemlig til den Erfaring, jeg har gjort i den Tid, jeg har havt den Ære at være Justitsminister, at det næsten er sædvanligt, kan jeg sige, at en Netsbetjent, naar han udnævnes, har den allerførste Vanskelighed ved at skaffe sig Lokale. I alt Fald gjælder det for en meget stor Del af vore smaa Byer, at en Netsbetjent, naar han udnævnes, har saadanne Vanskeligheder og ofte slet ikke kan skaffe sig Bolig, medmindre han selv vil bygge eller foretage andre saadanne Ting, som blive meget dyre for ham. Der er sædvanlig kun een Leilighed at vælge, og den holdes i høi Pris. Det er derfor i Almindelighed kostbart at skaffe sig Lokale. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i den Henseende ere Netsbetjentene mindre gunstige stillede end andre Embedsmænd. De allerfleste af disse faae jo deres offentlige Kontorlokale, men det faar Netsbetjenten ikke; han skal i Reglen skaffe sig Lokale ikke blot til sig selv og Familie, men ogsaa til sit Embedskontor. — Hvad endelig angaar det Punkt, der sidst blev omhandlet, nemlig Spørgsmaalet om Porto, da vil jeg blot henlede Opmærksomheden paa, hvad der ogsaa blev bemærket af den ærede første Løder, at det jo ikke er min Lønte, at man for bestandig skulde gaa over til det System at godtgjøre Portoen efter Regning; min Lønte har kun været den, at man skulde gaa over dertil indtil videre, nemlig i den Tid, hvori hele vort Postvæsen er i saa stor Udvikling som nu, navnlig derved, at saa mange Landposter oprettes. Det har en meget betydelig Indflydelse paa en Netsbetjents Stilling i Henseende til Portoudgifter, at nye Landpostfor-